WILLIAM BLAKE

MASUMİYET VE TECRÜBE ŞARKILARI

(İNGİLİZCE-TÜRKÇE)

HASAN ÂLİ YÜCEL KLASİKLER DİZİSİ

İNGİLİZCE ASLINDAN ÇEVİREN: SELAHATTİN ÖZPALABIYIKLAR

TÜRKİYE İŞ BANKASI
Kültür Yayınları

İNSAN RUHUNUN İKİ ZIT DURUMUNU GÖSTEREN

MASUMİYET VE TECRÜBE ŞARKILARI

WILLIAM BLAKE

(İNGİLİZCE - TÜRKÇE)

İNGİLİZCE ASLINDAN ÇEVİREN:

SELAHATTİN ÖZPALABIYIKLAR

TÜRKİYE İŞ BANKASI
Kültür Yayınları

HASAN ÂLİ YÜCEL KLASİKLER DİZİSİ
WILLIAM BLAKE
İNSAN RUHUNUN İKİ ZIT DURUMUNU GÖSTEREN
MASUMİYET VE TECRÜBE ŞARKILARI
özgün adı
SONGS OF INNOCENCE AND OF EXPERIENCE
SHEWING THE TWO CONTRARY STATES OF THE HUMAN SOUL
ingilizce aslından çeviren
SELAHATTİN ÖZPALABIYIKLAR
editör
ALİ ALKAN İNAL
görsel yönetmen
BİROL BAYRAM
grafik tasarım ve uygulama
TÜRKİYE İŞ BANKASI KÜLTÜR YAYINLARI
istiklal caddesi, no: 144/4 beyoğlu 34430 istanbul
Tel. (0212) 252 39 91
Fax. (0212) 252 39 95
www.iskultur.com.tr

Genel Yayın: 1508

Hümanizma ruhunun ilk anlayış ve duyuş merhalesi, insan varlığının en müşahhas şekilde ifadesi olan sanat eserlerinin benimsenmesiyle başlar. Sanat şubeleri içinde edebiyat, bu ifadenin zihin unsurları en zengin olanıdır. Bunun içindir ki bir milletin, diğer milletler edebiyatını kendi dilinde, daha doğrusu kendi idrakinde tekrar etmesi; zekâ ve anlama kudretini o eserler nispetinde artırması, canlandırması ve yeniden yaratmasıdır. İşte tercüme faaliyetini, biz, bu bakımdan ehemmiyetli ve medeniyet dâvamız için müessir bellemekteyiz. Zekâsının her cephesini bu türlü eserlerin her türlüsüne tevcih edebilmiş milletlerde düşüncenin en silinmez vasıtası olan yazı ve onun mimarisi demek olan edebiyat, bütün kütlenin ruhuna kadar işliyen ve sinen bir tesire sahiptir. Bu tesirdeki fert ve cemiyet ittisali, zamanda ve mekânda bütün hudutları delip aşacak bir sağlamlık ve yaygınlığı gösterir. Hangi milletin kütüpanesi bu yönden zenginse o millet, medeniyet âleminde daha yüksek bir idrak seviyesinde demektir. Bu itibarla tercüme hareketini sistemli ve dikkatli bir surette idare etmek, Türk irfanının en önemli bir cephesini kuvvetlendirmek, onun genişlemesine, ilerlemesine hizmet etmektir. Bu yolda bilgi ve emeklerini esirgemiyen Türk münevverlerine şükranla duyguluyum. Onların himmetleri ile beş sene içinde, hiç değilse, devlet eli ile yüz ciltlik, hususi teşebbüslerin gayreti ve gene devletin yardımı ile, onun dört beş misli fazla olmak üzere zengin bir tercüme kütüpanemiz olacaktır. Bilhassa Türk dilinin, bu emeklerden elde edeceği büyük faydayı düşünüp de şimdiden tercüme faaliyetine yakın ilgi ve sevgi duymamak, hiçbir Türk okuru için mümkün olamıyacaktır.

23 Haziran 1941

Maarif Vekili

Hasan Âli Yücel

SONGS OF INNOCENCE / MASUMİYET ŞARKILARI

1789

Introduction

Piping down the valleys wild
Piping songs of pleasant glee
On a cloud I saw a child.
And he laughing said to me.
Pipe a song about a Lamb:
So I piped with merry chear,
Piper pipe that song again —
So I piped, he wept to hear.
Drop thy pipe thy happy pipe
Sing thy songs of happy chear,
So I sung the same again
While he wept with joy to hear.
Piper sit thee down and write
In a book that all may read —
So he vanish’d from my sight,
And I pluck’d a hollow reed.
And I made a rural pen,
And I stain’d the water clear,
And I wrote my happy songs,
Every child may joy to hear

Sunuş

Kaval çalarak ıssız vadiler iniyordum
Kavalımla neşeli şarkılar çala çala
Bir bulut üstünde bir çocuk gördüm.
Ve o şöyle dedi gülerek bana.
Bana bir şarkı çal bir Kuzu için:
Ben de bir şarkı çaldım neşeyle,
Kavalcı o şarkıyı gene çalsana —
Ben de çaldım, ağladı işitince.
At elinden kavalını o mutlu kavalını
Neşeli şarkılarını kendin söyle sen,
Böylece söyledim aynı şarkıyı
O dinleyip sevincinden ağlarken.
Kavalcı şimdi artık otur da sen
Bir kitap yaz herkes okuyabilsin —
Böylece kayboldu gözümün önünden,
Ve ben içi boş bir kamış kopardım.
Ve bir köylü kalemi yaptım,
Ve boyadım temiz suyu,
Ve mutlu şarkılarımı yazdım,
Neşelendirmek için her çocuğu

The Shepherd

How sweet is the Shepherds sweet lot,

From the morn to the evening he strays:

He shall follow his sheep all the day

And his tongue shall be filled with praise.

For he hears the lambs innocent call.

And he hears the ewes tender reply.

He is watchful while they are in peace,

For they know when their Shepherd is nigh.

Çoban

Nasıl tatlıdır Çobanın tatlı nasibi,

Sabahtan akşama dek gezer kır bayır:

Bütün gün koyunlarını izleyecektir

Ve dili dualarla dolacaktır.

Çünkü duyar kuzuların masum seslenişini.

Ve duyar anaların müşfik karşılığını.

O tetikteyken onlar huzurludur, çünkü

Bilirler ne zaman yakında Çobanları.

The Ecchoing Green

The Sun does arise,
And make happy the skies.
The merry bells ring,
To welcome the Spring.
The sky-lark and thrush,
The birds of the bush,
Sing louder around,
To the bells chearful sound,
While our sports shall be seen
On the Ecchoing Green.
Old John with white hair
Does laugh away care,
Sitting under the oak,
Among the old folk.
They laugh at our play,
And soon they all say,
Such such were the joys,
When we all girls & boys,
In our youth time were seen,
On the Ecchoing Green.
Till the little ones weary

No more can be merry
The sun does descend,
And our sports have an end:
Round the laps of their mothers,
Many sisters and brothers,
Like birds in their nest,
Are ready for rest:
And sport no more seen,
On the darkening Green.

Yankıyan Yeşillik

Güneş doğup yükseliyor,
Gökleri mutlu ediyor.
Çalıyor neşeli çanlar,
Baharı karşılıyorlar.
Tarlakuşları, ardıçkuşları,
Çalılığın kuşları,
Çanların şen seslerinin
Çevresinde daha yüksek sesleri,
Oyunlarımız görüleceğinde
Yankıyan Yeşillikte.
İhtiyar John ak saçıyla
Gülüp geçer kaygılara,
Oturmuş meşenin altına,
Yaşlıların arasına.
Oyunumuza gülüyorlar,
Peşinden şöyle diyorlar,
Bizim de böyleydi sevinçlerimiz,
Oğlan iken kız iken biz hepimiz,
Görülürdü küçüklük devrimizde,
Yankıyan Yeşillikte.
Ta ki yorulup çocuklar,

Keyifleri kaçana kadar
Güneş alçalıp batıyor,
Oyunlarımız bitiyor:
Analarının kucağında
Kızlar oğlanlar bir arada,
Tıpkı yuvada kuşlar,
Dinlenmeye hazırlar:
Ve artık oyun görülmez,
Kararan Yeşillikte.

The Lamb

Little Lamb who made thee
Dost thou know who made thee
Gave thee life & bid thee feed,
By the stream & o’er the mead;
Gave thee clothing of delight,
Softest clothing wooly bright;
Gave thee such a tender voice,
Making all the vales rejoice:
Little Lamb who made thee
Dost thou know who made thee
Little Lamb I’ll tell thee,
Little Lamb I’ll tell thee;
He is called by thy name,
For he calls himself a Lamb:
He is meek & he is mild,
He became a little child:
I a child & thou a lamb,
We are called by his name.
Little Lamb God bless thee,
Little Lamb God bless thee.

Kuzu

Küçük Kuzu seni kim yarattı

Bilir misin seni kim yarattı

Kim hayat verdi, ırmak kıyılarında

Ve çayırlarda yiyecek sundu sana;

Sana sevinç giysisini kim verdi,

Tüylü, parlak, yumuşacık;

Sana kim verdi bütün vadileri

Şenlendiren böyle tatlı bir sesi:

Küçük Kuzu seni kim yarattı

Bilir misin seni kim yarattı

Küçük Kuzu söyleyeceğim sana,

Küçük Kuzu söyleyeceğim sana;

Senin adınla bilinir kendi de,

Çünkü bir Kuzu der o da kendine:

O alçakgönüllü, yumuşak huylu,

O küçücük bir çocuk oldu:

Ben bir çocuğum, kuzusun sen de,

Onun adıyla biliniriz biz de.

Küçük Kuzu Tanrı seni kutsasın,

Küçük Kuzu Tanrı seni kutsasın

The Little Black Boy

My mother bore me in the southern wild,
And I am black, but O! my soul is white,
White as an angel is the English child:
But I am black as if bereav’d of light.
My mother taught me underneath a tree
And sitting down before the heat of day,
She took me on her lap and kissed me,
And pointing to the east began to say.
Look on the rising sun: there God does live
And gives his light, and gives his heat away.
And flowers and trees and beasts and men recieve
Comfort in morning joy in the noon day.
And we are put on earth a little space,
That we may learn to bear the beams of love.
And these black bodies and this sun-burnt face
Is but a cloud, and like a shady grove.
For when our souls have learn’d the heat to bear
The cloud will vanish we shall hear his voice,
Saying: come out from the grove my love & care,
And round my golden tent like lambs rejoice.
Thus did my mother say and kissed me.

And thus I say to little English boy.
When I from black and he from white cloud free,
And round the tent of God like lambs we joy:
Ill shade him from the heat till he can bear,
To lean in joy upon our fathers knee.
And then I’ll stand and stroke his silver hair,
And be like him and he will then love me.

Küçük Kara Oğlan

Anam beni güneyin yabanında doğurdu,

Ve benim rengim kara, ama ah! beyaz ruhum,

Bir melek gibi beyazdır İngiliz çocuğu;

Ama ben karayım sanki hiç ışık almamışım.

Anam bana bir ağacın altında öğretti

Ve günün sıcağında otururken orada,

Beni kucağına alıp öptü okşadı sevdi,

Ve doğuyu göstererek başladı anlatmaya.

Şu doğan güneşe bak: Tanrı orada yaşar

Ve ışığını verir ve sıcağını verir. Ve

Çiçekler ve ağaçlar ve hayvanlar ve insanlar

Sabah rahatlık alır öğleyin neşe.

Ve dünyada küçücük bir yere konulduk biz,

Sevgi ışınlarına dayanmayı öğrenelim diye.

Ve bu kara vücutlar ve bu güneşyanığı yüz

Bir bulut ve gölgeli bir ormandır sadece.

Çünkü ruhlarımız o sıcağa dayanmayı öğrenince

Bulut ortadan kalkacak duyacağız onun sesini,

Çıkın ormandan sevgim ve kaygım diyecek bize,

Neşelenin altın çadırımın etrafında kuzular gibi.

Böyle dedi benim anam ve öptü sarılıp bana.

Ben de küçük İngiliz çocuğuna diyorum şimdi.

Ben kara o beyaz buluttan kurtulunca ve etrafında

Neşeliyken Tanrı'nın çadırının kuzular gibi:

Onu sıcaktan ben koruyacağım o babamızın

Dizine neşeyle yaslanmaya katlanana dek.

Ve sonra durup gümüş saçına dokunacağım,

Ve onun gibi olacağım, o zaman beni sevecek.

The Blossom

Merry Merry Sparrow

Under leaves so green

A happy Blossom

Sees you swift as arrow

Seek your cradle narrow

Near my Bosom.

Pretty Pretty Robin

Under leaves so green

A happy Blossom

Hears you sobbing sobbing

Pretty Pretty Robin

Near my Bosom.

Gonca

Neşeli Serçe Neşeli

Yeşil yapraklar altında

Mutlu bir Gonca

Görüyor senin ok gibi seri

Aradığını dar beşiğini

Göğsümün yakınında.

Tatlı İskete Tatlı

Yeşil yapraklar altında

Mutlu bir Gonca

Duyuyor senin hıçkırdığını

Tatlı İskete Tatlı

Göğsümün yakınında.

The Chimney Sweeper

When my mother died I was very young,
And my father sold me while yet my tongue,
Could scarcely cry weep weep weep weep.
So your chimneys I sweep & in soot I sleep.
Theres little Tom Dacre, who cried when his head
That curl'd like a lambs back, was shav'd, so I said,
Hush Tom never mind it, for when your head's bare,
You know that the soot cannot spoil your white hair.
And so he was quiet, & that very night,
As Tom was a sleeping he had such a sight,
That thousands of sweepers Dick, Joe, Ned & Jack
Were all of them lock'd up in coffins of black,
And by came an Angel who had a bright key,
And he open'd the coffins & set them all free.
Then down a green plain leaping laughing they run
And wash in a river and shine in the Sun.
Then naked & white, all their bags left behind,
They rise upon clouds, and sport in the wind.
And the Angel told Tom, if he'd be a good boy,
He'd have God for his father & never want joy.
And so Tom awoke and we rose in the dark

And got with our bags & our brushes to work.

Tho’ the morning was cold, Tom was happy & warm.

So if all do their duty, they need not fear harm.

Baca Temizleyici

Annem öldüğünde ben çok küçüktüm,
Ve babam beni sattığında daha dilim
Dönmüyordu bile bacacı sözüne. Şimdi işte
Bacanızı temizler ve uyurum is içinde.
Küçük Tom Dacre var ya, ağlamıştı kuzu sırtı gibi
Kıvır kıvır saçları kesilirken, ben de dedim ki,
Şşşt Tom boşver, çünkü kafan çıplak kaldığında
Bilirsin kurum zarar veremez beyaz saçına.
Ve böylece sakinleşti, ve tam o gece,
Tom uyurken öyle bir hayal görmüş ki,
Dick, Joe, Ned ve Jack, binlerce temizleyici,
Kapkara tabutlara konmuş hepsi,
Bir Melek gelmiş elinde parlak bir anahtarla,
Ve tabutları açıp hepsini serbest bırakmış. Sonra
Yeşil bir düzlükten aşağı güle oynaya koşmuşlar,
Bir ırmakta yıkanmış ve Güneşte parlamışlar.
Sonra çıplak ve beyaz, bırakıp bütün çantaları arkada,
Bulutların üstüne yükselmiş, eğlenmişler rüzgârda.
Ve Melek Tom'a iyi bir çocuk olursa, Tanrı'nın ona
Baba olacağını söylemiş, ve üzülmeyeceğini bir daha.
Ve sonra Tom uyandı, biz de karanlıkta kalkıp

İşe gittik çantalarımızı fırçalarımızı alıp.

Sabah soğuktu ama Tom mutlu ve sıcaktı, gerek yok demek ki

Sıkıntıdan korkmasına kimsenin, yaparsa görevini.

The Little Boy Lost

Father, father, where are you going
O do not walk so fast.
Speak father, speak to your little boy
Or else I shall be lost,
The night was dark no father was there
The child was wet with dew.
The mire was deep, & the child did weep
And away the vapour flew.

Küçük Oğlan Kayboldu

Baba, baba, nereye gidiyorsun

Ah bu kadar hızlı yürüme.

Konuş baba, küçük oğlunla konuş

Kaybolacağım yoksa,

Gece karanlıktı baba ortada yoktu

Çocuk çiyden ıslanmıştı.

Çamur derindi ve çocuk ağlıyordu

Ve buharlar uçup gidiyordu.

The Little Boy Found

The little boy lost in the lonely fen,

Led by the wand’ring light,

Began to cry, but God ever nigh,

Appeard like his father in white.

He kissed the child & by the hand led

And to his mother brought,

Who in sorrow pale, thro’ the lonely dale

Her little boy weeping sought.

Küçük Oğlan Bulundu

Küçük oğlan ıssız bataklıkta kayboldu,

Takılıp serseri ışığın peşine,

Başladı ağlamaya, ama Tanrı hep yakında,

Göründü babası gibi, beyazlar içinde.

Çocuğu öptü ve eliyle götürdü,

Getirip teslim etti anasına,

Yüzü solmuş acıyla, ıssız kırlar boyunca

Küçük oğlunu arayan ağlaya ağlaya.

Laughing Song

When the green woods laugh with the voice of joy
And the dimpling stream runs laughing by,
When the air does laugh with our merry wit,
And the green hill laughs with the noise of it.
When the meadows laugh with lively green
And the grasshopper laughs in the merry scene,
When Mary and Susan and Emily,
With their sweet round mouths sing Ha, Ha, He.
When the painted birds laugh in the shade
Where our table with cherries and nuts is spread
Come live & be merry and join with me,
To sing the sweet chorus of Ha, Ha, He.

Gülen Şarkı

Yeşil korular güldüğünde neşenin sesiyle

Ve gülerek koştururken gamzelenen dere,

Hava bizim şen dilbazlığımızla güldüğünde,

Ve onun gürültüsüyle güldüğünde yeşil tepe.

Çayırlar güldüğü zaman canlı yeşille

Ve bu neşeli sahnede güldüğünde çekirge,

Şakırken Mary, Susan ve Emily,

Yuvarlak tatlı ağızlarıyla Ha, Ha, Hi.

Boyalı kuşlar güldüğü zaman gölgede

Masamızın kiraz ceviz dolduğu yerde

Canlan ve neşelen ve katıl bana, şirin

Ha, Ha, Hi korosunu şakımak için.

A Cradle Song

Sweet dreams form a shade,
O’er my lovely infants head.
Sweet dreams of pleasant streams,
By happy silent moony beams
Sweet sleep with soft down,
Weave thy brows an infant crown.
Sweet sleep Angel mild,
Hover o’er my happy child.
Sweet smiles in the night,
Hover over my delight.
Sweet smiles Mothers smiles
All the livelong night beguiles.
Sweet moans, dovelike sighs,
Chase not slumber from thy eyes,
Sweet moans, sweeter smiles,
All the dovelike moans beguiles.
Sleep sleep happy child.
All creation slept and smil’d.
Sleep sleep, happy sleep,
While o’er thee thy mother weep
Sweet babe in thy face,

Holy image I can trace.
Sweet babe once like thee,
Thy maker lay and wept for me
Wept for me for thee for all,
When he was an infant small.
Thou his image ever see.
Heavenly face that smiles on thee.
Smiles on thee on me on all,
Who became an infant small,
Infant smiles are his own smiles,
Heaven & earth to peace beguiles.

Bir Beşik Şarkısı

Tatlı düşler bir gölge oluşturun,

Başı üstünde sevgili yavrumun.

Tatlı düşleri hoş akıntıların,

Mutlu sessiz ışıklarında ayın

Tatlı uyku yumuşacık tüylerle,

Bir çocuk tacı dokusun kaşların.

Tatlı uyku nazik Melek süzül sen,

Benim mutlu çocuğumun üstünden.

Tatlı gülüşler siz geceleyin,

Süzülün mutluluğum üstünde benim.

Tatlı gülüşler Anne gülüşleri

Rahatlatın bitmek bilmez geceyi.

Tatlı iniltiler, kumru gibi iç çekişler,

Gözlerinden uykuyu sürmesinler,

Tatlı iniltiler, daha tatlı gülüşler,

Rahatlatın kumru gibi iç çekişleri.

Uyu mutlu bebek uyu.

Cümle mahlukat gülüyor, uyudu.

Uyu uyu, mutlu uyu sen,

Başucunda annen ağlarken

Tatlı bebek seçebiliyorum ben,

Kutsal imgeyi yüz çizgilerinden.
Tatlı bebek bir zamanlar benim için,
Senin gibi yatıp ağlardı yaratıcın
Ağlardı küçük bir çocukken benim için,
Senin için ve herkes için.
Sen hep görüyorsun onun yüzünü.
Sana gülümseyen o göksel yüzü.
Sana gülümseyen, bana, herkese,
Küçücük bir çocuk olan vaktiyle,
Çocuk gülüşleri onun gülüşleridir,
Yeri göğü barışa yönlendirir.

The Divine Image

To Mercy Pity Peace and Love,
All pray in their distress:
And to these virtues of delight
Return their thankfulness.
For Mercy Pity Peace and Love,
Is God our father dear:
And Mercy Pity Peace and Love,
Is Man his child and care.
For Mercy has a human heart
Pity, a human face:
And Love, the human form divine,
And Peace, the human dress.
Then every man of every clime,
That prays in his distress,
Prays to the human form divine
Love Mercy Pity Peace.
And all must love the human form,
In heathen, turk or jew.
Where Mercy, Love & Pity dwell,
There God is dwelling too.

Tanrısal İmge

Rahmet Merhamet Huzur ve Sevgiye,
Dua eder herkes sıkıntılı vaktinde:
Ve şükrederler Tanrı'ya
Bu latif erdemler karşılığında.
Çünkü Rahmet Merhamet Huzur ve Sevgi,
Aziz babamız Tanrı'dır:
Ve Rahmet Merhamet Huzur ve Sevgi,
Onun çocuğu ve kaygısı olan İnsandır.
Çünkü insan yüreği var Rahmetin
Merhametin, insan yüzü:
Ve Sevginin, kutsal insan sureti,
Ve Huzurun, insan giysisi.
Demek ki her iklimde her insan,
Başı dardayken dua ettiğinde,
Kutsal insan suretine dua eder
Rahmet Merhamet Huzur ve Sevgiye.
Ve herkes sevmelidir insan suretini,
Putperest, Türk ya da Yahudi.
Rahmet, Sevgi ve Merhametin yaşadığı yer,
Tanrı'nın da yaşadığı yerdir çünki.

Holy Thursday

Twas on a Holy Thursday their innocent faces clean

The children walking two & two in red & blue & green

Grey headed beadles walkd before with wands as white as snow

Till into the high dome of Pauls they like Thames waters flow

O what a multitude they seemd these flowers of London town

Seated in companies they sit with radiance all their own

The hum of multitudes was there but multitudes of lambs

Thousands of little boys & girls raising their innocent hands

Now like a mighty wind they raise to heaven the voice of song

Or like harmonious thunderings the seats of heaven among

Beneath them sit the aged men wise guardians of the poor

Then cherish pity; lest you drive an angel from your door

Kutsal Perşembe

Bir Kutsal Perşembe günüydü tertemizdi masum yüzleri

İki iki yürüyordu çocuklar kırmızı mavi yeşil giyimli

Önde kır saçlı kavaslar yürüyordu ellerinde kar gibi ak asalar

Paul’ün yüksek kubbesine kadar Thames’in suları gibi aktılar

Ah Londra şehrinin bu çiçekleri ne bol görünüyorlardı

Grup grup oturmuşlardı kendiliklerinden ışık saçıyorlardı

Kalabalıkların uğultusu vardı ama kuzuların kalabalığının

Masum ellerini göğe kaldıran binlerce küçük oğlan ve kızın

Şimdi güçlü bir rüzgâr gibi yükseltiyorlar göğe şarkı sesini

Ya da cennet sıraları arasında uyumlu gök gürültüleri gibi

Altlarında yaşlı adamlar oturuyor yoksulların bilge hamileri

O halde aziz tutun şefkati; yoksa kapınızdan kovarsınız bir meleği

Night

The sun descending in the west,
The evening star does shine,
The birds are silent in their nest,
And I must seek for mine,
The moon like a flower,
In heavens high bower;
With silent delight,
Sits and smiles on the night.
Farewell green fields and happy groves,
Where flocks have took delight;
Where lambs have nibbled, silent moves
The feet of angels bright;
Unseen they pour blessing,
And joy without ceasing,
On each bud and blossom,
And each sleeping bosom.
They look in every thoughtless nest,
Where birds are coverd warm;
They visit caves of every beast,
To keep them all from harm:
If they see any weeping,

That should have been sleeping
They pour sleep on their head
And sit down by their bed.
When wolves and tygers howl for prey
They pitying stand and weep;
Seeking to drive their thirst away,
And keep them from the sheep,
But if they rush dreadful;
The angels most heedful,
Recieve each mild spirit,
New worlds to inherit.
And there the lions ruddy eyes,
Shall flow with tears of gold:
And pitying the tender cries,
And walking round the fold:
Saying: wrath by his meekness
And by his health, sickness,
Is driven away,
From our immortal day.
And now beside thee bleating lamb,
I can lie down and sleep;
Or think on him who bore thy name,
Grase after thee and weep.

For wash’d in lifes river,

My bright mane for ever,

Shall shine like the gold,

As I guard o’er the fold.

Gece

Güneş alçalıyor batıda,

Akşam yıldızı parlıyor,

Kuşlar sessizler yuvalarında,

Ben de kendi yuvamı aramalıyım,

Ay bir çiçek gibi sanki,

Göğün yüksek kameriyesinde;

Sessiz bir tatlılık içinde,

Oturmuş gülüyor gecede.

Elveda sürülerin keyifle gezindiği

Yeşil tarlalar ve mutlu korular;

Kuzuların otladığı yerlerde sessizce şimdi

Meleklerin ayakları parıldar;

Görülmeden rahmet döker,

Ve durmaksızın neşe verirler,

Her goncaya ve çiçeğe,

Ve uyuyan her sineye.

Her kaygısız yuvaya uğrarlar,

Sıcacık örtüldüğü kuşların;

Onları sıkıntıdan korumak için,

İnine giderler her hayvanın:

Uykuda olması gerektiği halde,

Ağlayan birini görürlerse
Başına uyku yağdırırlar
Ve başucunda otururlar.
Kurtlar ve kaplanlar av derdine düştüğünde
Merhametle durup ağlarlar;
Onların susuzluklarını gidermeye,
Ve koyunlardan uzak tutmaya çalışırlar,
Ama onlar öfkeyle saldırırsa;
Melekler olanca ihtiyatla,
Yumuşak birer can alırlar,
Yeni dünyalara salarlar.
Ve orda kızıl gözlerinden aslanın,
Gözyaşları akacaktır altın:
Ve acıyarak, şefkat sesleriyle,
Dolaşacaktır sürünün çevresinde:
Diyecektir: onun uysallığı gazabı
Ve onun şifası hastalığı,
Sürüp götürür bizim
Ölümsüz günümüzden.
Ve şimdi senin yanında, meleyen kuzu,
Yatıp uyuyabilirim; düşünebilirim ya da
Senin adını taşımış olan onu,
Ardında otlayabilirim ağlaya ağlaya.

Çünkü hayat ırmağında yıkanmış

Parlak yelem altın gibi

Parlayacak ebediyen,

Sürüye gözcülük ettikçe ben.

Spring

Sound the Flute!

Now it’s mute.

Birds delight

Day and Night.

Nightingale

In the dale

Lark in Sky

Merrily

Merrily Merrily to welcome in the Year

Little Boy

Full of joy.

Little Girl

Sweet and small.

Cock does crow

So do you.

Merry voice

Infant noise

Merrily Merrily to welcome in the Year

Little Lamb

Here I am,

Come and lick

My white neck.

Let me pull

Your soft Wool.

Let me kiss

Your soft face.

Merrily Merrily we welcome in the Year

Bahar

Çalın Flütü!

O sessiz şimdi.

Kuşlar tasasız

Gece ve Gündüz.

Bülbül

Vadide

Tarlakuşu Gökte

Uçar Neşeyle

Neşeyle Neşeyle karşıcı çıkmak için Yeni Yıla

Küçük Oğlan

Sevinç dolu.

Küçük Kız

Tatlı, ufacık.

Horoz ötüyor

Ötüşün siz de.

Neşeli sesler

Çocuk gürültüleri

Neşeyle Neşeyle karşıcı çıkmak için Yeni Yıla

Küçük Kuzu

Burdayım işte,

Gel yala benim

Beyaz boynumu.

Bırak çekeyim

Yumuşak Yününü.

Bırak öpeyim

Yumuşak yüzünü.

Neşeyle Neşeyle karşıcı çıkıyoruz Yeni Yıla

Nurse’s Song

When the voices of children are heard on the green
And laughing is heard on the hill,
My heart is at rest within my breast
And everything else is still
Then come home my children, the sun is gone down
And the dews of night arise
Come come leave off play, and let us away
Till the morning appears in the skies
No no let us play, for it is yet day,
And we cannot go to sleep
Besides in the sky, the little birds fly
And the hills are all coverd with sheep
Well well go & play till the light fades away
And then go home to bed
The little ones leaped & shouted & laugh’d
And all the hills ecchoed

Dadının Şarkısı

Yeşillikte çocuk sesleri duyulduğunda

Ve gülüşler duyulduğunda tepede,

Huzur içindedir göğsümde kalbim

Ve geri kalan her şey sükûnet içinde

Artık eve gelin çocuklarım, güneş batıyor

Ve çıkıyor gecenin çiyleri

Gelin gelin bırakın oyunu, gidelim artık

Sabah görünene kadar göklerde

Hayır hayır oynayalım bırak da, gündüz daha,

Ve uyuyamayız ki henüz

Hem küçük kuşlar daha uçuyorlar

Ve tepeler de koyunlarla dolu

Tamam tamam gidip oynayın ışık gidene kadar

Ve sonra eve gelin yatmaya

Zıplayıp bağırdı güldü küçükler

Ve yankılandı bütün tepeler

Infant Joy

I have no name
I am but two days old. —
What shall I call thee?
I happy am
Joy is my name, —
Sweet joy befall thee!
Pretty joy!
Sweet joy but two days old.
Sweet joy I call thee:
Thou dost smile.
I sing the while
Sweet joy befall thee.

Neşe Bebek

Bir adım yok benim

İki günlüğüm ancak. —

Nasıl sesleneyim sana?

Ben mutluyum

Neşedir benim adım, —

Tatlı neşe gelsin başına!

Şirin neşe!

Tatlı neşe iki günlük ancak.

Tatlı neşe diyorum sana:

Gülüyorsun sen.

Şarkı söylerken ben

Tatlı neşe gelsin başına.

A Dream

Once a dream did weave a shade,
O’er my Angel-guarded bed,
That an Emmet lost it’s way
Where on grass methought I lay.
Troubled wilderd and folorn
Dark benighted travel-worn,
Over many a tangled spray,
All heart-broke I heard her say.
O my children! do they cry,
Do they hear their father sigh.
Now they look abroad to see,
Now return and weep for me.
Pitying I drop’d a tear:
But I saw a glow-worm near:
Who replied, What wailing wight
Calls the watchman of the night.
I am set to light the ground,
While the beetle goes his round:
Follow now the beetles hum,
Little wanderer hie thee home.

Bir Düş

Bir gölge düş dokudu bir keresinde,
Meleklerin koruduğu yatağımın üzerinde,
Kaybolmuş bir Ana Karınca gördüm
Yattığımı gördüğüm yerde düşümde.
Başı dertte kimsesiz yitirmiş yolunu
Karanlık gecikmiş ve yol yorgunu
Bir sürü dolaşık dal üzerinde,
Şöyle diyordu kırık bir kalple.
Ah çocuklarım! Ağlıyorlar mı,
Babalarının ahını duyuyorlar mı,
Şimdi görmek için dışarı bakarlar,
Şimdi döner benim için ağlarlar.
Üzülüp bir damla gözyaşı döktüm:
Ama yakında bir ateşböceği gördüm:
Cevap verdi, Kimdir gecenin bekçisini
Çağıran bu ağlayıp inleyen kişi.
Yeri aydınlatmaya başlarım ben,
Böcekler çemberlerini çizerken:
Şimdi böceklerin vızıltısını izle,
Küçük avare tez ulaş evine.

On Anothers Sorrow

Can I see anothers woe,
And not be in sorrow too.
Can I see anothers grief,
And not seek for kind relief.
Can I see a falling tear,
And not feel my sorrows share,
Can a father see his child,
Weep, nor be with sorrow fill'd.
Can a mother sit and hear,
An infant groan an infant fear —
No no never can it be.
Never never can it be.
And can he who smiles on all
Hear the wren with sorrows small,
Hear the small birds grief & care
Hear the woes that infants bear —
And not sit beside the nest
Pouring pity in their breast.
And not sit the cradle near
Weeping tear on infants tear.
And not sit both night & day,

Wiping all our tears away.
O! no never can it be.
Never never can it be.
He doth give his joy to all.
He becomes an infant small.
He becomes a man of woe
He doth feel the sorrow too.
Think not, thou canst sigh a sigh,
And thy maker is not by.
Think not, thou canst weep a tear,
And thy maker is not near.
O! he gives to us his joy,
That our grief he may destroy
Till our grief is fled & gone
He doth sit by us and moan

Başkasının Kederi Üzerine

Başkasının derdini görürüm de,
Durabilir miyim dertlenmeden ben de.
Kederini görüp de başka birinin,
Teselli aramadan yapabilir miyim.
Görüp de dökülen bir gözyaşını,
Paylaşılmış duymaz mıyım tasamı,
Bir baba çocuğunun ağladığını görüp de,
Kalabilir mi dolmadan kederle.
Bir ana oturup dinleyebilir mi,
Bir yavrunun korkusunu inleyişini —
Hayır asla olamaz.
Asla asla olamaz.
Ya hepimize gülümseyen o
Duyup çalıkuşunun küçücük kederini,
Küçük kuşun derdini kaygısını
Duyup da yavruların feryadını —
Oturmaz mı yuvanın yanı başına
Merhamet doldurup göğüslerine.
Oturmaz mı beşiğin yanı başına
Yaş döküp yavrunun ağlayışına.
Gece gündüz oturmaz mı,

Silerek hepimizin gözyaşlarını.

Ah! hayır asla olamaz.

Asla asla olamaz.

O kendi neşesini verir herkese.

Küçücük bir çocuk olur kendi de.

Bir insan olur kederli

O da hisseder kederi.

Sen ah edip inlerken yaradanın

Seni yalnız bırakır sanma sakın.

Sen gözyaşı dökerken yaradanın

Seni yalnız bırakır sanma sakın.

Ah! bize verir o kendi neşesini,

Ki yok edebilsin dertlerimizi

Derdimiz silinip gidene kadar

Yanımızda oturup bizimle ağlar

SONGS OF EXPERIENCE / TECRÜBE ŞARKILARI

1794

Introduction

Hear the voice of the Bard!
Who Present, Past, & Future sees
Whose ears have heard,
The Holy Word,
That walk’d among the ancient trees.
Calling the lapsed Soul
And weeping in the evening dew:
That might controll
The starry pole:
And fallen fallen light renew!
O Earth O Earth return!
Arise from out the dewy grass;
Night is worn,
And the morn
Rises from the slumberous mass.
Turn away no more:
Why wilt thou turn away
The starry floor
The watry shore
Is giv’n thee till the break of day.

Sunuş

Duyun Ozanın sesini!

Görür o Şimdiyi, Geçmişi, ve Geleceği

İşitmiştir kulakları,

Kutsal Sözü,

Eski ağaçlar arasında yürüyen.

Tökezleyen ruhu çağıran

Ve akşam çiyinde ağlayan:

Gücü yeter onun hükmetmeye

Yıldızlı kutba:

Ve düşen düşen ışığı yenilemeye!

Ey Dünya Ey Dünya geri dön!

Yüksel çiy düşmüş çimenden;

Gece bitkin,

Doğuyor gün

Uyuşuk bir kütleden.

Dönüp gitme bir daha:

Neden dönüp gidesin ki

Bu yıldızlı zemin

Bu sulu sahil

Gün doğumuna kadar sana verildi.

Earth’s Answer

Earth rais’d up her head,

From the darkness dread & drear,

Her light fled:

Stony dread!

And her locks cover’d with grey despair.

Prison’d on watry shore

Starry Jealousy does keep my den

Cold and hoar

Weeping o’er

I hear the Father of the ancient men

Selfish father of men

Cruel jealous selfish fear

Can delight

Chain’d in night

The virgins of youth and morning bear.

Does spring hide its joy

When buds and blossoms grow?

Does the sower?

Sow by night?

Or the plowman in darkness plow?

Break this heavy chain,

That does freeze my bones around

Selfish! vain!

Eternal bane!

That free Love with bondage bound.

Yeryüzünün Cevabı

Yeryüzü kaldırdı başını,
Kasvetli ve korkutucu karanlıktan,
Işığı uçmuş:
Taş olmuş, korkmuş!
Belikleri boz bir umutsuzlukla kaplı.
Tutsağım ben bu sulu kıyıda
Başımda yıldızlı Kıskançlık bekliyor
Üşümüş, bozarmış,
Durmadan ağlayarak
İşitiyorum eski insanların Babasını
İnsanların bencil babası
Zalim, kıskanç, bencil korku
Geceye zincirlenmiş
Mutluluk doğurabilir mi
Gençliğin ve sabahın bakireleri.
Bahar saklar mı neşesini
Tomurcuklar goncalar açtığında?
Rençber tohumu
Gece mi eker?
Pullukçu karanlıkta mı sürer pulluğunu?
Kemiklerimi donduran,

Bu ağır zinciri kır
Özgür Aşkı sımsıkı bağlayan
Bencil! kibirli!
Sonsuz yasağı.

Kesek ve Çakıl

Aşk uğraşmaz memnun etmeye Kendini,
Ne de birazcık özenir kendine;
Ama başkası için bozar keyfini,
Cehennemin yeisinden bir Cennet kurar.
Böyle söylüyordu sığırların
Ayağından fırlamış bir Çamur Keseği;
Ama deredeki bir Çakıltaşı,
Neşeyle şakıdı şu ölçülü sözleri.
Aşk sırf Kendini memnun etmeye uğraşır,
Başkasını Kendi keyfine kurban eder:
Başkasının rahatının kaçmasından zevk alır,
Ve Cennete rağmen bir Cehennem kurar.

Holy Thursday

Is this a holy thing to see
In a rich and fruitful land,
Babes reducd to misery,
Fed with cold and usurous hand?
Is that trembling cry a song?
Can it be a song of joy?
And so many children poor?
It is a land of poverty!
And their sun does never shine.
And their fields are bleak & bare.
And their ways are fill’d with thorns
It is eternal winter there.
For where-e’er the sun does shine,
And where-e’er the rain does fall:
Babe can never hunger there,
Nor poverty the mind appall.

Kutsal Perşembe

Görülecek kutsal bir şey mi bu
Zengin ve bereketli bir ülkede,
Bebekler yoksulluğa düşürülmüş,
Soğuk tefeci ellerle besleniyor?
Bir şarkı mı ki bu titrek çığlık?
Bir neşe şarkısı olabilir mi?
Ve bunca çocuk yoksul?
Burası bir yokluk ülkesi!
Ve hiç parlamaz onların güneşi.
Ve tarlaları kurak ve çorak.
Ve yolları diken dolu:
Sonsuz kış vardır orda.
Çünkü her nerede güneş parlasa,
Ve her nerede yağmurlar yağsa:
Ne bebekler aç kalırdı orada,
Ne de yoksulluk aklı sarsardı.

The Little Girl Lost

In futurity
I prophetic see,
That the earth from sleep,
(Grave the sentence deep)
Shall arise and seek
For her maker meek:
And the desart wild
Become a garden mild.
In the southern clime,
Where the summers prime,
Never fades away;
Lovely Lyca lay.
Seven summers old
Lovely Lyca told,
She had wanderd long,
Hearing wild birds song.
Sweet sleep come to me
Underneath this tree;
Do father, mother weep, —
“Where can Lyca sleep”.
Lost in desart wild

Is your little child.

How can Lyca sleep,

If her mother weep.

If her heart does ake,

Then let Lyca wake;

If my mother sleep,

Lyca shall not weep.

Frowning frowning night,

O’er this desart bright,

Let thy moon arise,

While I close my eyes.

Sleeping Lyca lay;

While the beasts of prey,

Come from caverns deep,

View’d the maid asleep

The kingly lion stood

And the virgin view’d,

Then he gambold round

O’er the hallowd ground:

Leopards, tygers play,

Round her as she lay;

While the lion old,

Bow’d his mane of gold,

And her bosom lick,
And upon her neck,
From his eyes of flame,
Ruby tears there came;
While the lioness
Loos’d her slender dress,
And naked they convey’d
To caves the sleeping maid.

Küçük Kız Kayboldu

Görüyorum geleceği,

Görüyorum kâhin gibi,

Bir gün gelecek yeryüzü,

(Derine kazın bu sözü)

Uyanacak, arayacak

Alçakgönüllü yaradanını:

Ve o ıssız, vahşi bozkır

Güzel bir bahçe olacak.

Yazın devrinin

Hiç geçmediği

Güney ikliminde,

Yatıyordu güzel Lyca.

Yedi yaz yaşındaydı

Böyle diyordu güzel Lyca,

Yabani kuşların şarkılarını

Dinleyerek çok dolaşmıştı.

Tatlı uyku gel bana

Bu ağacın altında;

Ağlar mı annem babam, —

“Lyca nerde uyur” diye.

Issız çölde kaybolmuş

Küçük çocuğunuz sizin.
Lyca nasıl uyur şimdi,
Ağlıyorsa annesi.
Yanıyorsa onun yüreği,
O vakit uyansın Lyca;
Eğer annem uyuyorsa,
Ağlamayacak Lyca da.
Gece çatık kaşlı gece,
Bu parlak çölün üstünde,
Doğsun artık senin ayın,
Gözlerimi kapayayım.
Uzanıp uyurken Lyca;
Vahşi hayvanlar,
Derin mağaralardan gelip,
Seyrettiler uyuyan kızı.
Kral aslan dimdik durdu,
Bakireyi seyre durdu:
Sonra dolanıp sıçradı
Bu kutsanmış alanda.
Leoparlar ve kaplanlar
Çevresinde oynadılar;
Yaşlı aslan eğdi
Altın yelesini,

Ve yalarken sinesini,
Kızın boynuna
Ateşten gözlerinden
Yakut yaşlar damladı;
Dişi aslan küçük kızın
İncecik giysisini çıkardı,
Ve uyuyan kızı çıplak
Taşıdılar mağaraya.

The Little Girl Found

All the night in woe,

Lyca’s parents go:

Over vallies deep,

While the desarts weep.

Tired and woe-begone,

Hoarse with making moan:

Arm in arm seven days,

They trac’d the desart ways.

Seven nights they sleep,

Among shadows deep:

And dream they see their child

Starv’d in desart wild.

Pale thro’ pathless ways

The fancied image strays,

Famish’d, weeping, weak

With hollow piteous shriek

Rising from unrest,

The trembling woman prest,

With feet of weary woe;

She could no further go.

In his arms he bore,

Her arm’d with sorrow sore:
Till before their way,
A couching lion lay.
Turning back was vain,
Soon his heavy mane,
Bore them to the ground;
Then he stalk’d around.
Smelling to his prey,
But their fears allay,
When he licks their hands:
And silent by them stands.
They look upon his eyes
Fill’d with deep surprise:
And wondering behold,
A spirit arm’d in gold.
On his head a crown
On his shoulders down,
Flow’d his golden hair.
Gone was all their care.
Follow me he said,
Weep not for the maid:
In my palace deep,
Lyca lies asleep.

Then they followed,

Where the vision led:

And saw their sleeping child,

Among tygers wild.

To this day they dwell

In a lonely dell

Nor fear the wolvish howl,

Nor the lions growl.

Küçük Kız Bulundu

Lyca'nın anne babası,

Bütün gece gözü yaşlı:

Vadileri aradılar,

Ağlaşırken bozkırlar.

Yorgun, acıdan bitkin,

İnlemekten sesleri kısılmış:

Tam yedi gün, kol kola,

İz sürdüler ıssız yollarda.

Uyudular yedi gece

Derin gölgeler içinde:

Çocuklarını ıssız yabanda

Aç açık görmeyi hayal ettiler

Çıkışsız yollarda soluyor

Düşlenen görüntü kayboluyor,

İkisi de aç, dolmuş gözleri yaşla

Ağlıyorlar sessiz hıçkırıklarla

Uykudan yorgun uyanmış,

Kadın tir tir titriyor telaşla,

Ayaklarında derman yok;

Yola devam edemez artık.

Kollarında taşıdı adam kadını,

Kadının acıdan yanıyor kolları:
Biraz sonra önlerine
Yatan bir aslan çıktı.
Boşunaydı geri dönmek,
Aslan ağır yelesiyle
Yere düşürdü onları;
Sonra şöyle bir dolandı.
Aslan avını kokladı,
Ama uçtu korkuları
Aslan ellerini yalayınca:
Sonra durdu yanlarında.
Aslanın yüzüne baktılar,
Hayret içinde kaldılar:
Serapa altın kuşanmış
Bir hayalet gördüler.
Başında bir tacı vardı,
Akıyordu altın saçları
Omuzlarından aşağı.
Uçup gitti kaygıları.
Dedi, beni takip edin,
Kızınıza üzülmeyin:
Lyca benim sarayımda
Huzurlu bir uykuda.

Düştüler yine yollara,

O hayalin ardında:

Gördüler ki kızları uyumakta

Vahşi kaplanların arasında.

Artık onlar o ıssız

Vadide yaşıyorlar

Ne uluyan kurtlar korkutur onları,

Ne de kükreyen aslanlar.

The Chimney Sweeper

A little black thing among the snow:
Crying weep, weep, in notes of woe!
Where are thy father & mother? say?
They are both gone up to the church to pray.
Because I was happy upon the heath,
And smil’d among the winters snow:
They clothed me in the clothes of death,
And taught me to sing the notes of woe.
And because I am happy, & dance & sing,
They think they have done me no injury:
And are gone to praise God & his Priest & King
Who make up a heaven of our misery.

Baca Temizleyici

Küçük kara bir şey karlar içinde:

Bağırıyor bacacı! bacacı! kederli bir sesle

Nerde senin anan baban? söyle bana!

İkisi de kiliseye gittiler tapınmaya.

Çünkü ben mutluydum çimenler üstünde,

Ve gülüyordum kışın karları içinde:

Bana ölüm giysilerini giydirdiler,

Ve bu kederli şarkıyı öğrettiler.

Baktılar mutluyum, dans edip şarkı söylüyorum,

Bana zarar vermediklerini düşündüler:

Dua etmeye gittiler Tanrı'ya, onun Rahibine ve Kralına,

Bizim sefaletimizden bir cennet kuranlara.

Nurses Song

When the voices of children, are heard on the green

And whisprings are in the dale:

The days of my youth rise fresh in my mind,

My face turns green and pale.

Then come home my children, the sun is gone down

And the dews of night arise

Your spring & your day, are wasted in play

And your winter and night in disguise.

Dadının Şarkısı

Yeşillikte çocuk sesleri duyulduğunda
Ve fısıltılar duyulduğunda vadide:
Gençlik günlerim gelir aklıma,
Yüzüm yeşile döner, solar.
Artık eve gelin çocuklarım, güneş batıyor
Ve düşüyor gecenin çiyleri
Baharınız, gündüzünüz, oyunda geçti
Oyun sırası kışınız, gecenizde şimdi.

The Sick Rose

O Rose thou art sick.

The invisible worm,

That flies in the night

In the howling storm:

Has found out thy bed

Of crimson joy:

And his dark secret love

Does thy life destroy.

Hasta Gül

Ey Gül sen hastasın.

Geceleyin, uluyan

Fırtınada uçan

O görünmez kurt:

Buldu senin kızıl

Sevinç yatağını:

Ve karanlık gizli aşkı

Mahvediyor hayatını.

The Fly

Little Fly

Thy summers play,

My thoughtless hand

Has brush’d away.

Am not I

A fly like thee?

Or art not thou

A man like me?

For I dance

And drink & sing:

Till some blind hand

Shall brush my wing.

If thought is life

And strength & breath:

And the want

Of thought is death;

Then am I

A happy fly,

If I live,

Or if I die.

Sinek

Küçük Sinek

Senin yaz oyununu,

Benim düşüncesiz elim

Bozup dağıttı.

Bir sinek değil miyim

Senin gibi ben de?

Ya da sen de benim gibi

Bir insan değil misin?

Ben de oynuyorum işte

İçip şarkı söylüyorum:

Ta ki kör bir el gelip de

Kırana dek kanadımı.

Düşünce hayatsa eğer

Ve güç ve nefesse:

Ve ölümse

Düşüncenin yokluğu;

Demek ki ben

Mutlu bir sineğim,

İster yaşayayım,

İster öleyim

The Angel

I Dreamt a Dream! what can it mean?
And that I was a maiden Queen:
Guarded by an Angel mild:
Witless woe, was neer beguil'd!
And I wept both night and day
And he wip'd my tears away
And I wept both day and night
And hid from him my hearts delight
So he took his wings and fled:
Then the morn blush'd rosy red:
I dried my tears & armd my fears,
With ten thousand shields and spears.
Soon my Angel came again:
I was arm'd, he came in vain:
For the time of youth was fled
And grey hairs were on my head

Melek

Bir Düş gördüm! neye yormak gerekir?

Bakire bir Kraliçeydim ben:

İyi kalpli bir Melekti koruyucum:

Kızoğlankızdım, hiç aldanmamış!

Ağlıyordum gece gündüz

Gözyaşımı siliyordu meleğim

Gece gündüz ağlıyordum

Kalbimin hazlarını ondan saklıyordum

Kanatlarını takıp uçtu bu yüzden:

Gün gül pembesine döndü birden:

Gözyaşımı kuruttum, korkularımı donattım

On binlerce kalkan ve mızrakla.

Çok geçmeden Meleğim geri döndü:

Silahlanmıştım artık, gelişi boşunaydı:

Çünkü geçip gitmişti gençlik çağım

Ve başımda ağarmıştı saçlarım

The Tyger

Tyger Tyger, burning bright,
In the forests of the night;
What immortal hand or eye,
Could frame thy fearful symmetry?
In what distant deeps or skies,
Burnt the fire of thine eyes?
On what wings dare he aspire?
What the hand, dare sieze the fire?
And what shoulder, & what art,
Could twist the sinews of thy heart?
And when thy heart began to beat,
What dread hand? & what dread feet?
What the hammer? what the chain?
In what furnace was thy brain?
What the anvil? what dread grasp,
Dare its deadly terrors clasp?
When the stars threw down their spears
And water'd heaven with their tears:
Did he smile his work to see?
Did he who made the Lamb make thee?
Tyger Tyger burning bright,

In the forests of the night;
What immortal hand or eye,
Dare frame thy fearful symmetry?

Kaplan

Kaplan Kaplan gecenin ormanında
Işıl ışıl yanan parlak yalaza;
Hangi ölümsüz el ya da göz, hangi,
Kurabildi o korkunç simetrini?
Hangi uzak derinlerde göklerde
Yandı senin ateşin gözlerinde?
O hangi kanatla yükselebilir?
Hangi elle ateşi kavrayabilir?
Ve hangi omuz ve hangi beceri
Bükebildi kalbinin kirişlerini?
Ve kalbin atmaya başladığında,
Hangi dehşetli el? ayaklar ya da?
Neydi ki çekiç? ya zincir neydi?
Beynin nasıl bir fırın içindeydi?
Neydi örs? ve hangi dehşetli kabza
Ölümcül korkularını alabilir avcuna?
Yıldızlar mızraklarını aşağıya atınca,
Göğü sulayınca gözyaşlarıyla,
Güldü mü o, görünce eserini?
Kuzuyu yaratan mı yarattı seni?
Kaplan Kaplan gecenin ormanında

Işıl ışıl yanan parlak yalaza;

Hangi ölümsüz el ya da göz, hangi,

Kurabilir o korkunç simetrini?

My Pretty Rose Tree

A flower was offerd to me:
Such a flower as May never bore.
But I said I’ve a Pretty Rose-tree,
And I passed the sweet flower o’er.
Then I went to my Pretty Rose-tree:
To tend her by day and by night.
But my Rose turnd away with jealousy:
And her thorns were my only delight.

Benim Güzel Gül Ağacım

Bana bir gün bir çiçek sundu biri:

Mayıs güllerinden bile güzeldi.

Benim Güzel bir Gül Ağacım var dedim,

Ve geri çevirdim bu tatlı çiçeği.

Sonra gittim Güzel Gül Ağacıma:

Gece gündüz yanında olmaktı niyetim.

Ama Gülüm kıskanıp sırt çevirdi bana:

Sırf dikenleri oldu elde ettiğim.

Ah! Sun-Flower

Ah Sun-flower! weary of time,
Who countest the steps of the Sun:
Seeking after that sweet golden clime,
Where the travellers journey is done.
Where the Youth pined away with desire,
And the pale Virgin shrouded in snow:
Arise from their graves and aspire,
Where my Sun-flower wishes to go.

Ah! Günebakan

Ah Günebakan! zaman bezgini,
Güneşin adımlarını sayan:
Gezginin yolculuğunun bittiği yeri,
O tatlı altın iklimi arayan.
Orda arzudan tükenmiş Delikanlılar,
Karla kefenlenmiş solgun Bakireler:
Mezarlarından kalkıp hasret çekerler,
Günebakanımın gitmek istediği yere.

The Lilly

The modest Rose puts forth a thorn:

The humble Sheep, a threatning horn:

While the Lilly white, shall in Love delight,

Nor a thorn nor a threat stain her beauty bright.

Zambak

Alçakgönüllü Gül bir diken çıkarıverir:

Hımbıl Koyun tehditkâr bir boynuz gösterir:

Beyaz Zambak Aşkın hazzı içindeyken,

Parlak güzelliğini ne boynuz bozar ne diken.

The Garden of Love

I went to the Garden of Love.

And saw what I never had seen:

A Chapel was built in the midst,

Where I used to play on the green.

And the gates of this Chapel were shut,

And Thou shalt not, writ over the door;

So I turn’d to the Garden of Love,

That so many sweet flowers bore,

And I saw it was filled with graves,

And tomb-stones where flowers should be:

And Priests in black gowns, were walking their rounds,

And binding with briars, my joys & desires.

Sevgi Bahçesi

Sevgi Bahçesine gittim.

Hiç görmediğim bir şey gördüm:

Bir Kilise yapılmıştı tam orta yere,

Çocukken oynadığım çimenlerin yerine.

Ve bu Kilisenin kapıları kapalıydı,

Kapının üstünde Girilmez yazıyordu;

Ben de Sevgi Bahçesine döndüm,

Eskiden güzel çiçeklerle doluydu,

Ve gördüm ki bahçe mezarlarla dolmuş,

Ve çiçeklerin yerinde mezar taşları var:

Dönüp duran kara cübbeli Papazlar,

Sevinçlerimi arzularımı dikenli tellerle bağlıyorlar.

The Little Vagabond

Dear Mother, dear Mother, the Church is cold.
But the Ale-house is healthy & pleasant & warm:
Besides I can tell where I am use’d well.
Such usage in heaven will never do well.
But if at the Church they would give us some Ale,
And a pleasant fire, our souls to regale:
We’d sing and we’d pray all the live-long day:
Nor ever once wish from the Church to stray.
Then the Parson might preach & drink & sing,
And we’d be as happy as birds in the spring:
And modest dame Lurch, who is always at Church,
Would not have bandy children nor fasting nor birch.
And God like a father rejoicing to see,
His children as pleasant and happy as he:
Would have no more quarrel with the Devil or the Barrel
But kiss him & give him both drink and apparel.

Küçük Serseri

Anacığım, Anacığım, Kilise soğuk.

Ama Birahane sağlıklı, şirin ve sıcak:

Ayrıca ben nerde iyi olduğumu bilirim.

Böyle bir muamele Cennette hiç olmaz.

Ama Kilisede de bize biraz Bira verselerdi,

Ve bir de hoş ateş, canımıza can katan:

Bütün gün şarkılar söyler, dua ederdik:

Hiç aklımıza gelmezdi Kiliseden çıkmak.

Rahip vaaz verip içip şarkı söyleyebilirdi,

Biz de mutlu olurduk baharda kuşlar gibi:

Hep Kilisede olan o alçakgönüllü Bayan Lurch de

Ne oruç tutturURDU çarpık çocuklara ne de sopa çekerdi.

Tanrı da bir baba gibi sevinirdi görünce

Çocuklarının kendisi kadar rahat ve mutlu olduğunu:

Artık kavga etmezdi ne Şeytanla ne Fıçıyla

Tersine öper, hem içki hem de elbise verirdi ona.

London

I wander thro’ each charter’d street,
Near where the charter’d Thames does flow
And mark in every face I meet
Marks of weakness, marks of woe.
In every cry of every Man,
In every Infants cry of fear,
In every voice; in every ban,
The mind-forg’d manacles I hear
How the Chimney-sweepers cry
Every blackning Church appalls,
And the hapless Soldiers sigh
Runs in blood down Palace walls
But most thro’ midnight streets I hear
How the youthful Harlots curse
Blasts the new-born Infants tear
And blights with plagues the Marriage hearse

Londra

Dolaşıyorum bütün imtiyazlı sokaklarında,
İmtiyazlı Thames nehrinin aktığı yerde
Rastladığım her yüzde bir iz görüyorum
Zayıflık izlerini, acının izlerini.
Her çığlığında her İnsanın,
Her Çocuğun korku çığlığında,
Duyuyorum her seste her yasakta,
Aklın dövdüğü kelepçeleri
Nasıl ağlıyor Baca temizleyici
Kararmış Kiliseler üstüne üstüne geliyor,
Ve bahtsız Askerin iç çekişleri
Saray duvarlarından kan gibi akıyor
Ama çoğu geceyarıları sokaklarda
Lanetini duyuyorum genç Orospunun
Yeni doğmuş Bebeyi paramparça ediyor
Cenaze arabasına çeviriyor Gelin arabasını

The Human Abstract

Pity would be no more,
If we did not make somebody Poor:
And Mercy no more could be,
If all were as happy as we:
And mutual fear brings peace:
Till the selfish loves increase.
Then Cruelty knits a snare,
And spreads his baits with care.
He sits down with holy fears,
And waters the ground with tears:
Then Humility takes its root
Underneath his foot.
Soon spreads the dismal shade
Of Mystery over his head;
And the Catterpiller and Fly,
Feed on the Mystery.
And it bears the fruit of Deceit,
Ruddy and sweet to eat:
And the Raven his nest has made
In its thickest shade.
The Gods of the earth and sea,

Sought thro’ Nature to find this Tree

But their search was all in vain;

There grows one in the Human Brain

İnsani Soyutlama

Merhamet diye bir şey olmazdı,
Biz Fakirleştirmeseydik insanları:
Rahmete de gerek olmazdı artık,
Herkes mutlu olsaydı bizim gibi:
Karşılıklı korku huzur getirir:
Artana kadar bencil sevgiler.
Sonra Zulüm bir kapan kurar,
Ve yemini dikkatle serper.
Kutsal korkularla oturur,
Ve gözyaşlarıyla sular toprağı:
Alçakgönüllülük köklenir büyür
Ayaklarının altında.
Çok geçmeden başının üstünde
Kasvetli gölgesi uzanır Gizemin;
Sonra Tırtıllar ve Sinekler,
Bu Gizemle beslenirler.
Aldatma meyvesini verir Gizem,
Pembe pembe, çok tatlı bir meyve:
Ve Kuzgun yuvasını kurmuştur
O Ağacın derin gölgelerinde.
Toprak ve deniz Tanrıları,

Bu Ağacı arayıp durdu Doğada
Ama boşunaydı arayışları;
Çünkü o Ağaç, İnsanın Beyninde

Infant Sorrow

My mother groand! my father wept.
Into the dangerous world I leapt:
Helpless, naked, piping loud:
Like a fiend hid in a cloud.
Struggling in my fathers hands:
Striving against my swadling bands:
Bound and weary I thought best
To sulk upon my mothers breast.

Keder Bebek

Annem inliyordu! babam ağlıyordu.

Sıçradım bu tehlikeli dünyaya:

Çaresiz, çıplak, bağırıp duruyordum:

Buluta saklanmış bir ifrit gibiydim.

Çırpınıp durdum babamın ellerinde:

Boğuşup durdum kundak bağlarımla:

Bağlı ve yorgun, en iyisi bu dedim,

Somurtup durmak göğsünde annemin.

A Poison Tree

I was angry with my friend:
I told my wrath, my wrath did end.
I was angry with my foe:
I told it not, my wrath did grow.
And I waterd it in fears,
Night & morning with my tears:
And I sunned it with smiles,
And with soft deceitful wiles.
And it grew both day and night,
Till it bore an apple bright.
And my foe beheld it shine,
And he knew that it was mine.
And into my garden stole,
When the night had veild the pole;
In the morning glad I see,
My foe outstretchd beneath the tree.

Zehirli Bir Ağaç

Dostuma öfkelenmiştim:

Öfkemi söyledim, geçti öfkem.

Düşmanıma öfkelenmiştim:

Dile getirmedim, büyüdü öfkem.

Ve korkularla suladım öfkemi,

Gece gündüz gözyaşlarımla:

Güneşi gülücükler oldu onun,

Yumuşacık yalanlar, hileler.

Gece gündüz büyüdü öfkem,

Sonunda olgun bir elma verdi,

Düşmanım gördü bu elmayı,

Biliyordu ki benim elmamdı.

Bahçeme girdi elmamı çalmaya,

Gece örttüğünde kutbun yüzünü;

Sabah olduğunda ne görsem iyi,

Düşmanım serilmiş ağacın altına.

A Little Boy Lost

Nought loves another as itself
Nor venerates another so,
Nor is it possible to Thought
A greater than itself to know:
And Father, how can I love you,
Or any of my brothers more?
I love you like the little bird
That picks up crumbs around the door.
The Priest sat by and heard the child,
In trembling zeal he siez'd his hair:
He led him by his little coat:
And all admir'd the Priestly care.
And standing on the altar high,
Lo what a fiend is here! said he:
One who sets reason up for judge
Of our most holy Mystery.
The weeping child could not be heard,
The weeping parents wept in vain:
They strip'd him to his little shirt,
And bound him in an iron chain.
And burn'd him in a holy place,

Where many had been burn’d before:

The weeping parents wept in vain.

Are such things done on Albions shore.

Küçük Bir Oğlan Kayboldu

Kimse kendi gibi sevmez bir başkasını,
Kendi gibi saygı duymaz bir başkasına,
Mümkün değil Düşüncenin kendisinden
Daha büyük bir şeyi tanıması:
Daha fazla nasıl sevebilirim Baba,
Seni ya da kardeşlerimden birini?
Kapı önünde kırıntı toplayan
Küçük kuş gibi seviyorum seni.
Yakındaydı Rahip, çocuğu duydu,
Gayretkeşlikle yapıştı saçına:
Küçük ceketinden tutup sürükledi:
Herkes hayran oldu bu Rahipçe ilgiye.
Ve yüksek sunakta dikilip Rahip,
Dedi, Bakın hele küçük ifrite:
Akıl öğretmeye kalkıyor yargıca
Bizim en kutsal Gizemimizi.
Ağlayan çocuğu kimse duymadı,
Ana babası boş yere ağladı:
Yırttılar da küçücük mintanını,
Demir zincirle bağladılar onu.
Ve kutsal bir yerde yaktılar onu,

Pek çoğunu yaktıkları yerde:

Ana babası boş yere ağladı.

Albion kıyısında olur mu böyle.

A Little Girl Lost

Children of the future Age,
Reading this indignant page;
Know that in a former time,
Love! sweet Love! was thought a crime.
In the Age of Gold,
Free from winters cold:
Youth and maiden bright,
To the holy light,
Naked in the sunny beams delight.
Once a youthful pair,
Fill’d with softest care:
Met in garden bright,
Where the holy light,
Had just removd the curtains of the night.
There in rising day,
On the grass they play:
Parents were afar:
Strangers came not near:
And the maiden soon forgot her fear.
Tired with kisses sweet
They agree to meet,

When the silent sleep
Waves o’er heavens deep;
And the weary tired wanderers weep.
To her father white
Came the maiden bright:
But his loving look,
Like the holy book,
All her tender limbs with terror shook.
Ona! pale and weak!
To thy father speak:
O the trembling fear!
O the dismal care!
That shakes the blossoms of my hoary hair

Küçük Bir Kız Kayboldu

Siz ey gelecek Çağın çocukları,
Okurken bu öfkeli sayfayı;
Bilin ki şu tatlı Sevgi var ya,
Suç gibi görülüyordu eski zamanda.
Altın Çağda,
Kışın soğuğundan uzakta:
Pırıl pırıl oğlanlar kızlar,
Kutsal ışığın altında
Çıplak eğleniyorlardı güneşin ışınlarında.
Bir gün genç bir çift,
İkisi de birazcık kaygılı:
Aydınlık bahçede karşılaştı,
Kutsal ışığın gecenin perdelerini
Daha yeni kaldırdığı yerde.
Orda, gün doğarken,
Çimende oynuyorlardı:
Anne baba uzaktaydı:
Yakında yabancı yoktu:
Ve genç kız hemen unuttu korkularını.
Yorgun düşüp tatlı öpücüklerden
Buluşmaya sözleştiler,

Göğün derinlerinde
Sessiz uyku dalgalanırken
Yorgun gezginler ağlarken.
Aydınlık yüzlü genç kız
Beyazlar içindeki babasına geldi:
Ama babasının kutsal kitaba
Benzeyen o sevecen görünüşü,
Dehşetle sarstı her yerini.
Ah Ona! solgun, baygın!
Konuş babanla:
Ah ürperten korku!
Ah dertlendiren kaygı!
Titretiyor kır saçımın goncalarını

To Tirzah

Whate’er is Born of Mortal Birth,
Must be consumed with the Earth
To rise from Generation free:
Then what have I to do with thee?
The Sexes sprung from Shame & Pride
Blowd in the morn; in evening died
But Mercy changed Death into Sleep;
The Sexes rose to work & weep.
Thou Mother of my Mortal part,
With cruelty didst mould my Heart.
And with false self-decieving tears,
Didst bind my Nostrils Eyes & Ears.
Didst close my Tongue in senseless clay
And me to Mortal Life betray:
The Death of Jesus set me free.
Then what have I to do with thee?

Tirsa’ya

Her ne ki Ölümlü Doğumla doğar,

Tüketilmek zorundadır Dünyayla

Özgür bir Kuşağın doğması için:

O halde benden sana ne?

Cinsler Utanç ve Kibirden doğarlar

Sabah eser, akşam olur ölürler

Ölümü Uykuya çevirir Rahmet;

Çalışıp ağlamak için uyanır Cinsler.

Sen ey Ölümlü yanımın Annesi,

Zulümle biçimlendirdin Kalbimi.

Burnumu, gözlerimi, kulaklarımı

Bağladın yalancı gözyaşlarıyla.

Hissiz bir çamurla tıkadın Ağzımı

İhanet ettin, Ölümlü Hayata sattın beni:

İsa’nın Ölümü kurtardı beni.

O halde benden sana ne?

The School-Boy

I love to rise in a summer morn,
When the birds sing on every tree;
The distant huntsman winds his horn,
And the sky-lark sings with me.
O! what sweet company.
But to go to school in a summer morn,
O! it drives all joy away;
Under a cruel eye outworn,
The little ones spend the day,
In sighing and dismay.
Ah! then at times I drooping sit,
And spend many an anxious hour;
Nor in my book can I take delight,
Nor sit in learnings bower,
Worn thro’ with the dreary shower.
How can the bird that is born for joy,
Sit in a cage and sing.
How can a child when fears annoy,
But droop his tender wing,
And forget his youthful spring.
O! father & mother, if buds are nip’d,

And blossoms blown away,
And if the tender plants are strip’d
Of their joy in the springing day,
By sorrow and cares dismay,
How shall the summer arise in joy
Or the summer fruits appear.
Or how shall we gather what griefs destroy
Or bless the mellowing year,
When the blasts of winter appear.

Öğrenci

Yaz sabahları uyanmayı severim,
Bütün ağaçlarda kuşlar öterken;
Uzakta bir avcı av borusunu çalar,
Tarlakuşu şarkıma eşlik ederken.
Ah! bunlar ne güzel arkadaşlıklar.
Ama bir yaz sabahı okula gitmek yok mu,
Ah, o sürüp götürür bütün sevinçleri;
Çocuklar, hoyrat bir bakışın altında,
İç çekerek, korkarak,
Tükenmiş geçirir saatleri.
Ah! o vakitler bırakırdım kendimi,
Ve sıkılır dururdum saatlerce;
Ne kitabımdan bir zevk alırdım,
Ne de bilgi çardağı altında olmaktan,
Yoruulurdum bu kasvet sağnağından.
Neşelenmek için doğmuş bir kuş,
Nasıl şakısın kafes içinde.
Nasıl olur da korkan bir çocuk,
Gençliğinin baharını unutup,
İndirmesin uysal kanatlarını?
Ah baba, ah anne, donarsa filizler,

Sürüklenip giderse tomurcuklar,
Ve narin bitkiler bahardaki
Neşelerinden soyulursa,
Kederler içinde, kaygı içinde,
Ya nasıl getirsin yaz, yaşama sevincini
Ya nasıl çıksın ortaya yazın meyveleri.
Dertlerin yıktığını nasıl onaralım ki
Nasıl kutsayalım olgunlaşan yılı,
Esip dururken kış rüzgârları.

The Voice of The Ancient Bard

Youth of delight come hither,

And see the opening morn,

Image of truth new born.

Doubt is fled & clouds of reason,

Dark disputes & artful teazing.

Folly is an endless maze.

Tangled roots perplex her ways,

How many have fallen there!

They stumble all night over bones of the dead:

And feel they know not what but care:

And wish to lead others when they should be led

Yaşlı Ozanın Sesi

Mutlu gençlik yakına gel,

Gör açılan sabahı,

Yeni doğmuş hakikatin görüntüsünü.

Kuşku uçup gitti artık, ve mantık bulutları,

Karanlık tartışmalar, hileli sataşmalar.

Delilik çıkışsız bir labirenttir.

Yolunu şaşırtır ona dolanmış kökler,

Niceleri düşüp kalmıştır orda!

Ölü kemikleri üstünde sendeleye sendeleye yürürler bütün gece:

Ve kaygılanmaktan başka bir şey bilmediklerini hissederler:

Başkalarına yol göstermek dilerler onlara yol gösterilmesi gerekirken

APPENDIX / EK

A Divine Image

Cruelty has a Human Heart

And Jealousy a Human Face

Terror, the Human Form Divine

And Secrecy, the Human Dress

The Human Dress, is forged Iron

The Human Form, a fiery Forge.

The Human Face, a Furnace seal'd

The Human Heart, its hungry Gorge.

Tanrısal Bir İmge

Bir İnsan Yüreği var Kıyıcılığın
Ve Kıskançlığın bir İnsan Yüzü
Dehşetin Tanrısal İnsan Sureti
Ve Gizliliğin İnsan Giysisi
İnsan Giysisi dökme Demirdir
Kızgın Dökümhane İnsan Sureti.
İnsan Yüzü damgalanmış bir Ocak
Onun aç Gırtlağı İnsan Yüreği.